

Abstrakt

Dvacáté století byla jedno z nejbouřlivějších období v lidské historii. Rychle se odehrávající změny, inovace a pokrok, spolu s násilnými konflikty jako první světová válka přispěli k zničení mnoha iluzí a poznamenali budoucí generace. Rozdíl mezi novým a starým světem se stal nepřekonatelným, protože staré představy byly zničeny na bojištích v Belgii a Itálii. Příslušníkem takto poznamenané generace byl také jeden z nejdůležitějších a nejúspěšnějších amerických spisovatelů Ernest Hemingway. Hemingway, jež byl literárním velikánem 20. století, reflektuje ve své tvorbě svou dobu, je plná ztráty a smutku, který museli příslušníci válečné generace prožít. Velké množství jeho románů a povídek se zabývá stavem světa a jak najít své místo ve světě, jakým způsobem se vyrovnat s tím, co se stalo a s tím, co ještě bude. Dále ve svých textech analyzuje vztahy mezi přáteli, mezi muži a ženami, mezi jedincem a společností, hledajíc odpovědi na základní otázky provázející lidstvo již od nepaměti. Jakým způsobem člověk nalezne a vytvoří své místo ve světě? Jak vypadá láska a jak funguje milenecký vztah? Jaký je smysl života? Jak se vyrovnat se ztrátou a utrpením?

Ve svých dílech Hemingway zachycuje své hrdiny v různých životních situacích a událostech, ale mnoho z nich sdílí společnou zkušenost, jako hrdinové příběhů analyzovaní v této bakalářské práci. Tato práce se zabývá formami ztráty a odcizení ve třech klíčových Hemingwayových textech: ve dvou krátkých povídkách „Sněhy Kilimandžára“ a „Krátké štěstí Francise Macombera“ a v románu „I slunce vychází“. Na první pohled se může zdát, že tyto texty jsou naprosto rozdílné, ovšem při bližším pohledu je zjevné že je mezi nimi mnoho podobností, jako téma odcizení od svého vlastního já, odcizení od společnosti, problém ztráty a nalezení smyslu života, otázka smysluplného života a rozpad manželství. Harry z povídky „Sněhy Kilimandžára“ zápasí s vědomím své nastávající smrti, zatímco si přiznává, že vzdáním se svého talentu učinilo jeho život prázdným a beze smyslu. Harry umírá a nezanechává za sebou nic, dokonce ani sebe samého, protože svému vlastnímu já už se dávno odcizil. Na druhou stranu, Francis z povídky „Krátké štěstí Francise Macombera“ je také odcizen sobě samému, ale co je ještě tragičtější je skutečnost, že je k tomu naprosto slepý, dokud není toto vědomí probuzeno prožitím kritického momentu. Román „I slunce vychází“ je plný různých forem ztráty a odcizení, jeho hlavní hrdina Jake Barnes ztratil ve válce doslova kus sebe samého (utrpěl fyzické zranění, nikoliv jen psychické), ale navzdory tomu je odhodlán znovu získat své místo ve světě. Pro lepší pochopení jaké následky měla rozhodnutí těchto hrdinů, jako například Harryho opuštění vlastního talentu, a proč jsou jejich životy takové, jaké jsou, tato práce čerpá při své analýze těchto protagonistů z práce dánského

filozofa Sorena Kierkegaarda „Bud’/Anebo“. V tomto filozofickém spisu Kierkegaard prostřednictvím několika textů vysvětluje, jak důležité je pro dobrý a smysluplný život nalezení sebe sama, bytí sebou samým, a odpovídat na výzvy a příležitosti, které se člověku v průběhu života naskytnou. Kierkegaardovy myšlenky tak pomáhají vysvětlit proč jaké důsledky pro Francisův život jeho zaslepenost nebo jak hrdinské a životně důležité je Jakeovo odhodlání znovu nalézt sebe sama.